

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoPr/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202281
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8614202281.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: F. zastúpená JUDr. Karolom Glinským, advokátom, so sídlom Cintorínska 554/67, Stropkov proti žalovanému: P., o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7Cpr/1/2014-216 zo dňa 19.05.2016 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 7Cpr/1/2014-245 zo dňa 11.01.2017 a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 103,20 eur (cestovné) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou a určenia, že štátnozamestnanecký pomer trvá. Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 17.12.2013 žalobkyňi bola doručená výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo zo zákonných dôvodov. V štátnozamestnaneckom pomere bola od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, t.j. 22 rokov v rôznych pozíciách. Dôvod, pre ktorý jej bola daná výpoveď neobstojí. Nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru na asistentku. Podľa nej bola diskriminovaná, vo vzťahu k nej bol realizovaný bossing, keď bola obvinená z neplnenia si svojich oznamovacích povinností ako štátny zamestnanec a nepreberania si poštových zásielok a pod. Podľa žalobkyne jej služobné miesto 7.PT bolo zrušené, resp. dané do CP F. zo špekulatívnych dôvodov, aby ho následne získal personalista, W., ktorý potom odišiel pracovať mimo štátnu správu s odstupným. K jej práci prednosta nemal žiadne výhrady.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne bolo organizačnou zmenou zrušené a žalobkyňa nesúhlasila s preložením, ani sa so služobným úradom inak nedohodla, preto jej bola daná XX.XX.XXXX výpoveď.

3. Prvoinštančný súd citujúc ust. § 25 ods. 1, § 27 ods. 1, 2, 4, § 29 ods. 1, § 31 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, § 33 ods. 1, § 46 ods. 1, písm. b), § 47 písm. b) § 120, § 126 ods. 1 zákona č. 40/2009 Z.z. o štátnej službe, § 34, § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 15 a § 17 ods. 2 Zákonníka práce po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobkyňi bola daná výpoveď podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení s § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 zákona č. 311/2011 Z.z. Zákonníka práce. V súvislosti s realizáciou 1. etapy programu ESO a na základe zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov došlo k prechodu práv a povinností zo štátnozamestnaneckého pomeru štátnych zamestnancov, ktorí k 31.12.2012 vykonávali štátnu službu na Obvodnom úrade v X., M. XX/XX, X. na Služobný úrad MV SR, Pribinova 2, Bratislava. Na zabezpečenia kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu služby na sekciách a útvaroch Ministerstva vnútra SR a na

základe písomného rozhodnutia ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 728 z 30. novembra 2012 došlo dňom 1. januára 2013 k organizačným a systemizačným zmenám. Touto skutočnosťou došlo s účinnosťou od 01.01.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX s nasledovnou charakteristikou: C., na ktorom bola žalobkyňa zaradená. Štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX s uvedenou charakteristikou: C.. bolo na základe písomného rozhodnutia ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XXX z 30.11.2012 s účinnosťou od XX.XX.XXXX preložené na Služobný úrad MV SR na U. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby M. XX/XX, X.. Následne písomným rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 45/2013 zo dňa 08.03.2013 a s účinnosťou od 01.04.2013 bolo štátnozamestnanecké miesto G.. zmenené a preložené v Služobnom úrade Ministerstva vnútra SR z U... Písomným rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. XXX/XXXX zo dňa 23.09.2013 s účinnosťou od 01.10.2013 štátnozamestnanecké miesto ID XXXXX s charakteristikou: C., miesto výkonu štátnej služby X. bolo začlenené pod E. úrad X., organizačný odbor, M. XX/XX, X. X. úradu Ministerstva vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava. V dôsledku vyššie uvedených organizačných zmien došlo od 01.10.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, pričom služobný úrad jej ponúkol zmenu štátnozamestnaneckého pomeru, a to trvalé preloženie na funkciu H... Vzhľadom na to, že žalobkyňa nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru s trvalým preložením na ponúkané štátnozamestnanecké miesto G. vznikol na strane služobného úradu výpovedný dôvod podľa § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. a žalobkyňa súhlasila s tým, že štátnozamestnanecký pomer skončí výpoveďou podľa § 46 písm. b) cit. zákona. Výpovedná doba bola 2 mesiace a začínala plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončila sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou služobný úrad prerokoval dňa 16.12.2013 za prítomnosti zástupcu odborovej organizácie.

4. Z pracovnej zmluvy žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX (na čl. 9 spisu) súd zistil, že pracovný pomer bol dohodnutý medzi Obvodným úradom X. a žalobkyňou na dobu neurčitú so skúšobnou dobou, s druhom práce H.. Z pracovnej zmluvy žalobkyne a Okresného úradu X. na čl. 10 spisu zistil, že pracovník nastúpil do práce dňa XX.XX.XXXX ako referentka účtovníctva s miestom výkonu práce Okresný úrad X. na dobu neurčitú bez skúšobnej doby. Z rozhodnutia Služobného úradu Krajského úradu v F., č. k. XX/XXXX-X zo dňa 30.01.2004, (na čl. 11 spisu) bolo zistené, že Služobný úrad Krajského úradu v F. poveril vedením odboru živnostenského podnikania Obvodného úradu v X. za predstaveného štátneho zamestnanca P. U. X. - žalobkyňu ku dňu XX.XX.XXXX. Z rozhodnutia na čl. 12 spisu vyplýva, že žalobkyňa bola vymenovaná do štátnej služby za predstavenú odboru živnostenského podnikania Obvodného úradu v X., vo funkcii oT. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby Obvodný úrad X., Služobný úrad bol Krajský úrad v F.. Na základe rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru - trvalé preloženie č. k. X/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 01.10.2007, (na čl. 13 spisu) bola žalobkyňa trvalo preložená na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto organizačný útvar - odbor živnostenského podnikania, funkcia M., služobný úrad a sídlo služobného úradu Obvodný úrad v X., M. XX/XX, X., a to s účinnosťou od 01.10.2007. Z oznámenia Obvodného úradu X. na čl. 14 spisu súd zistil, že obvodný úrad oznámil žalobkyňi, že rozhodnutie o vymenovaní, na základe ktorého vznikol štátnozamestnanecký pomer podľa predpisov do 31.10.2009 sa považuje za služobnú zmluvu podľa zákona č. 400/2009 Z. z. Z listu Obvodného úradu X. na čl. 15 spisu súd zistil, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie vedúceho zamestnanca - M. dňom 30.09.2012. Žalobkyňa následne bola preložená z odboru štátnej služby 2.. s miestom výkonu práce Obvodný úrad X. s účinnosťou od 01.10.2012. Následne dodatkom č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 01.08.2002 - Dohoda o zmene štátnozamestnaneckého pomeru bola žalobkyňa s jej súhlasom preložená na odbor štátnej služby 2... Prílohou služobnej zmluvy bol opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta. Dňom 01.01.2013 prešli práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne na Služobný úrad MV SR a Služobným úradom sa stal Služobný úrad MV SR, Pribinova 2, Bratislava. Žalobkyňa bola v čase od 20.12.2012 do 13.12.2013 práceneschopná.

5. Prvoinštančný súd z oznámenia Obvodného úradu X. zistil, že personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 45/2013 zo dňa 08.03.2013 bolo rozhodnuté o organizačných a systemizačných zmenách v organizačných zložkách Ministerstva vnútra SR, v rámci ktorých sa s účinnosťou od 01.04.2013 mení: podriadenosť - ID XXXXX v Služobnom úrade Ministerstva vnútra SR, E., na podriadenosť - ID XXXXX v Služobnom úrade Ministerstva vnútra SR, E., X.. Z uvedeného dôvodu sa štátnozamestnanecké miesto

vo funkcií rY. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby E., na ktorom bola zaradená žalobkyňa, začlení do Služobného úradu Ministerstva vnútra SR, E.

6. S účinnosťou k 01.01.2013 došlo k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste G. s nasledovnou charakteristikou: fJ. X., na ktorom bola žalobkyňa zaradená, bolo na základe písomného rozhodnutia ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 728 z 30.11.2012 s účinnosťou od 01.01.2013 preložené na Služobný úrad Ministerstva vnútra SR na JB. s pravidelným miestom výkonu štátnej služby M. XX/XX, X..

7. Písomným rozhodnutím ministra vnútra SR vo forme personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 251/2013 zo dňa 23.09.2013 s účinnosťou od 01.10.2013 štátnozamestnanecké miesto IT. bolo začlenené pod E.. Vzhľadom k tomu, že od 20.12.2012 do 13.12.2013 bol štátny zamestnanec práceneschopný služobný úrad nevykonával žiadne úkony na riešenie stavu jeho štátnozamestnaneckého vzťahu.

8. V dôsledku vyššie uvedených organizačných zmien došlo od 01.10.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste ID XXXXX, na ktorom bola žalobkyňa zaradená, pričom jej služobný úrad ponúkol zmenu štátnozamestnaneckého pomeru a to trvalé preloženie na funkciu radca organizačného odboru Okresného úradu X. Ministerstva vnútra SR, v platovej triede X s P.. V pôsobnosti okresných úradov Prešovského kraja žalovaný nemá iné voľné štátnozamestnanecké miesto. Zmenou štátnozamestnaneckého pomeru sa mení funkcia, odbor štátnej služby, organizačný útvar, v ktorom bude žalobkyňa zaradená a mení sa opis činností štátnozamestnaneckého miesta, ktorý bude neoddeliteľnou súčasťou dohody o zmene štátnozamestnaneckého miesta.

9. Súd prvej inštancie skonštatoval, že boli splnené všetky zákonné podmienky na platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne výpoveďou v zmysle ustanovení § 47 písm. / b zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, to je zrušenie štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne a splnenie ponukovej povinnosti služobného úradu. Z právne významných skutočností mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobkyňa bola pred výpoveďou zaradená na odbore štátnej služby 2.. s pravidelným miestom výkonu práce E. s účinnosťou od 01.10.2012 v zmysle trvalého preloženia / čl. 16 spisu / so súhlasom žalobkyne podpísaným dňa 28.09.2012. Z dodatku č. 1 na čl. 17 spisu, súd zistil, že žalobkyňa a E. z vyššie uvedeného dôvodu uzatvorili dodatok č. 1 k služobnej zmluve zo dňa 01.08.2002 / čl. 120 spisu / - dohodu o zmene štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením. Prílohou služobnej zmluvy bol opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta (na čl. 18 spisu), ktorý žalobkyňa prevzala dňa 09.10.2012. Trvalé preloženie žalobkyne z odboru živnostenského podnikania, po jej odvolaní z funkcie vedúcej odboru živnostenského podnikania, považoval súd za zákonné, pretože k zmene štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením došlo v zmysle ustanovení § 31 a nasl. zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe na základe dohody medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom vo forme písomného dodatku k služobnej zmluve. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne o neplatnosti trvalého preloženia z dôvodu, že opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta prevzala až dňa 09.10.2012, teda nie pri podpise dodatku k služobnej zmluve. Uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu trvalého preloženia s poukazom na ustanovenia § 27 , § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a § 17 ods. 2 Zákonníka práce. V pracovnoprávných vzťahoch je neplatný právny úkon len ak to zákon výslovne ustanovuje, čo v danom prípade splnené nebolo, pretože zákon o štátnej službe nespája s prípadným nedostatkom náležitostí služobnej zmluvy alebo jej formy právny následok jej neplatnosti. Skutkové tvrdenia žalobkyne k nedôvodnosti jej odvolania z funkcie vedúceho zamestnanca a vymenovania iného vedúceho zamestnanca sú pre účely tohto konania bez právneho významu. Pre úplnosť prvoinštančný súd uviedol, že vedúci úradu so súhlasom štatutárneho orgánu môže odvolať z funkcie vedúceho zamestnanca, ktorého priamo riadi aj bez uvedenia dôvodu / § 37 zákona č. 400/2009 Z.z./.

10. Prvoinštančný súd uviedol, že s účinnosťou od 01.01.2013 prešli práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckého pomeru štátnych zamestnancov, ktorí k 31.12.2012 vykonávali štátnu službu na E.. S účinnosťou od 01.01.2013 bolo na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 728/2012 štátnozamestnanecké miesto žalobkyne G. zrušené a preložené, resp. vytvorené v Služobnom úrade Ministerstva vnútra SR na U.Q.. S účinnosťou od 01.04.2013 bolo na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 45/2013 štátnozamestnanecké miesto G. zmenené a preložené v Služobnom

úrade Ministerstva vnútra SR z JB. späť na E. s charakteristikou C.. S účinnosťou od 01.10.2013 bolo na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 251/2013 štátnozamestnanecké miesto žalobkyne G. s charakteristikou funkcia H.. Žalobkyňa bola do tejto organizačnej zmeny zaradená na štátnozamestnaneckom mieste G.. Po ukončení jej práceneschopnosti Služobný úrad MV SR naďalej disponoval voľným štátnozamestnaneckým miestom G., na ktorom bola žalobkyňa zaradená, avšak po organizačnej zmene štátnozamestnaneckého miesta G. toto bolo organizačne vytvorené v X. platovej triede vo funkcii - radca.. V dôsledku vyššie uvedených organizačných zmien došlo k 01.10.2013 k zásadnej zmene podmienok vykonávania štátnej služby na štátnozamestnaneckom mieste G. na ktorom bola žalobkyňa pred dočasnou práceneschopnosťou zaradená. Služobný úrad dňa 16.12.2013 ponúkol žalobkyňi zmenu štátnozamestnaneckého pomeru, a to trvalým preložením na novovytvorené štátnozamestnanecké miesto - na funkciu H.v a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná.

11. Žalobkyňa nesúhlasila so zmenou štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením na voľné štátnozamestnanecké miesto na funkciu radca, organizačného odboru OO., preto služobný úrad dňa 16.12.2013 dal žalobkyňi výpoveď, ktorú prevzala 17.12.2013.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie nesporne preukázané, že štátnozamestnanecké miesto žalobkyne / s charakteristikou, ktorú naposledy odsúhlasila / bolo zrušené, žalovaný ponúkol žalobkyňi zmenu štátnozamestnaneckého pomeru trvalým preložením v služobnom úrade s čím žalobkyňa nesúhlasila a so žalovaným sa nedohodla inak. Súd bol toho názoru, že žalovaný týmto splnil ponukovú povinnosť a aj v prípade ďalších voľných štátnozamestnaneckých miest v čase výpovede / čo v konaní nebolo preukázané / nebol povinný žalobkyňi ponúkať ďalšie miesto. Vyhodnotil to tak, že ponuková povinnosť žalovaného zanikla prvou vhodnou ponukou adresovanou žalobkyňi, ktorú žalobkyňa odmietla. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že ponúkané štátnozamestnanecké miesto bolo pre ňu nevhodné z dôvodu nižšej platovej triedy. Samotná skutočnosť nižšej mzdy z dôvodu zmeny najnáročnejšej činnosti na nižšiu, bez ďalšieho, nezakladá nevhodnosť ponúkaného štátnozamestnaneckého miesta.

13. Ďalej uviedol že nie je v právomoci súdu posudzovať potrebu, vhodnosť, efektívnosť a pod. organizačných zmien žalovaného. Súd preto zameral dokazovanie na zistenie existencie organizačnej zmeny, ktorá v konaní preukázaná bola. Žalovaný pristúpil k výpovedi po tom, čo žalobkyňi ponúkol zmenu štátnozamestnaneckého pomeru, s ktorou žalobkyňa nesúhlasila. Uviedol, že v konečnom dôsledku bolo na rozhodnutí žalobkyne, či si zachová štátnozamestnanecký pomer k žalovanému. Vzhľadom na všetky uvedené podstatné dôvody súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

14. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP a tak priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania vo výške 103,20 eur ako cestovné hromadným dopravným prostriedkom na trase Bratislava - Svidník a späť 4 x po 25,80 eur.

15. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Odvolanie odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Súdu prvej inštancie vytýkala nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu, že nebolo možné považovať pracovné miesto v pD. za vhodné pracovné miesto, keď do 30.09.2012 vykonávala funkciu Q.. Súd prvej inštancie navyše dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko sa nezaoberal postupmi, na ktoré poukazovala a ktoré považuje za konanie v rozpore s § 4 ods. 4 a 5 zákona č. 400/2009 Z.z. Ďalej tvrdila, že prvoinštančný súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a to výsluch svedka G. ohľadom voľných pracovných miest. Rovnako vyňatie z evidenčného stavu zamestnancov je v rozpore s § 60 ods. 1 citovaného zákona, čím sa súd prvej inštancie nezaoberal. Podľa žalobkyne žalovaný nepreukázal, že sa skutočne zrušilo miesto žalobkyne. Mala za to, že nedošlo k platnému zrušeniu jej štátnozamestnaneckého miesta. Žalovaný žalobkyňu vyňal z evidencie zamestnancov a do tabuliek predložených súdu ju zaradil svojvoľne. Tvrdila, že jej zaradenie na štátnozamestnanecké miesto G. nebolo platné, nakoľko jej služobná zmluva nemala náležitosti podľa § 27 ods. 2 citovaného zákona, a teda bola v zmysle § 121 ods. 1 neplatnou aj v súvislosti s § 39 OZ. Aj keď uvedené štátnozamestnanecké miesto bolo na základe personálnych rozkazov Ministerstva vnútra SR č. 728/2012, 45/2013 a 251/2013 zrušené, preložené, vytvorené a napokon začlenené pod E., išlo stále o to isté štátnozamestnanecké miesto. Toto miesto nemohlo byť aj miestom, na ktoré je žalobkyňa zaradená, aj miestom, ktoré je zrušené, aj zároveň miestom, ktoré je

jej ponúknuté ako iné vhodné miesto. Žalobkyňa nikdy nedostala ponuku na trvalé preloženie a nikdy nevyslovila svoj nesúhlas s trvalým preložením v celom služobnom úrade MV. Žalovaný nepreukázal, že pre žalobkyňu nemá iné vhodné štátnozamestnanecké miesto. Prvoinštančný súd nesprávne zistil, že žalovaný nemal k dispozícii voľné štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore a v tej istej funkcii ako bola zaradená žalobkyňa nielen v X., ale v celej územnej pôsobnosti žalovaného a ak nemal, či vytvoril dostatočný priestor na vedenie aktívneho dialógu s cieľom uzavretia dohody a zachovania štátnozamestnaneckého pomeru. Zamestnávateľ mal povinnosť zamestnancovi ponúknuť akékoľvek voľné miesto, ktoré je k dispozícii v čase výpovede. Žalovaný počas práceneschopnosti žalobkyne účelovo žalobkyňu vyňal z evidencie zamestnancov, formálne obsadil vhodné miesta a žalobkyňu bez jej súhlasu zaradil tak, aby sa po ukončení jej práceneschopnosti javilo, že jej miesto je zrušené. Podľa žalobkyne podmienka existencie vhodného štátnozamestnaneckého miesta v zmysle § 47 ods. b) zákona č. 400/2009 Z.z. je potrebné vykladať extenzívne a je treba zohľadňovať primerane dlhší časový horizont, v ktorom sa posúdi existencia iného vhodného štátnozamestnaneckého miesta. Nemôže sa stať, aby v určitom čase štátny úrad rozhodol o výpovediach pre niektorých svojich zamestnancov z dôvodu nadbytočnosti a v tom istom čase novými zamestnancami obsadil pracovné pozície, ktoré mohli vykonávať aj zamestnanci, ktorí sú pre nadbytočnosť prepúšťaní (poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoPr/6/2013). Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, prípadne zmeniť tak, že určí, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru daná jej žalovaným je neplatná a zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

16. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný tak, že nie je preukázaná existencia odvolacích dôvodov, na ktoré poukazuje žalobkyňa. Napadnutý rozsudok bol vydaný po riadnom zistení skutkového stavu veci. Stotožnil sa s dôvodmi, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby. Považoval napadnutý rozsudok za odôvodnený v dostatočnom rozsahu, vychádzajúci z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, vec bola aj právne správne posúdená, preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

17. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 7Cpr/1/2014-245 zo dňa 11.01.2017 bol opravený druhý výrok rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7Cpr/1/2014-216 zo dňa 19.05.2016 tak, že tento správne znie: Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 103,20 eur (cestovné) do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

18. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ust. Občianskeho súdneho poriadku, zo zákona č. 99/1963 Zb. (v znení doplnkov účinných do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musí postupovať a vec posúdiť už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ust. § 470 ods. 1, 2 C. s. p. s tým, že účinky procesných úkonov zrealizovaných pred súdom prvej inštancie (okresným súdom) od 01. 07. 2016 ostali zachované.

19. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

20. Odvolací súd má za to, že ani napriek rozsiahlemu dokazovaniu pred súdom prvej inštancie tento nevykonal dôkaz navrhnutý žalobkyňou v konaní pred súdom prvej inštancie, a to výsluch G. V zmysle ust. § 185 ods. 1 OSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Ak súd rozhodne, že niektoré z navrhnutých dôkazov nevykoná, je povinný v odôvodnení rozsudku odôvodniť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 222 ods. 2 CSP). Skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na získanie rozhodujúcich skutočností je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Odvolací súd preto uvedenú odvolaciu námietku považoval za dôvodnú. Súdom prvej inštancie ak totiž nevykoná stranou sporu navrhnutý dôkaz, je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetliť, prečo nevykonal tento navrhnutý dôkaz. Odvolací súd má preto za to, že súd prvej inštancie pochybil, ak svoj postup v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysvetlil, nevykonal žalobkyňou navrhnuté dôkazy.

21. Je nutné považovať za dôvodnú aj ďalšiu odvoláciu námietku týkajúcu sa tvrdenia žalobkyne, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku sa nezaoberal postupmi, na ktoré žalobkyňa poukazovala a ktoré považuje za konanie v rozpore s § 4 ods. 4 a 5 zákona č. 400/2009 Z.z., ktoré musí konkretizovať.

22. Ako nedôvodné odvolací súd však považuje tvrdenie žalobkyne, že jej zaradenie na štátnozamestnanecké miesto G. nebolo platné z dôvodu, že služobná zmluva nemala náležitosti podľa § 27 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. Odvolací súd uvádza, že v konaní bolo preukázané, že uvedené štátnozamestnanecké miesto prešlo viacerými zmenami, a to na základe personálnych rozkazov ministra vnútra SR, ktoré súd prvej inštancie konkretizoval, a to aj v časovej postupnosti. Zatiaľ však nebola zodpovedaná otázka, prečo rôzne štátnozamestnanecké miesta mali stále to isté označenie G..

23. Tiež ako nedôvodnú hodnotí odvolací súd odvoláciu námietku žalobkyne, že nedostala ponuku na trvalé preloženie a že nevyslovila svoj nesúhlas s trvalým preložením. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyni bolo ponúknuté štátnozamestnanecké miesto na funkciu H.. Súd prvej inštancie vyhodnotil uvedené ako splnenie ponukovej povinnosti žalovaným. Ani prípadné ďalšie voľné štátnozamestnanecké miesta v čase výpovede žalovaný nebol povinný žalobkyni ponúknuť. Správne skonštatoval, že ponuková povinnosť zanikla prvou vhodnou ponukou adresovanou žalobkyni, ktorú táto odmietla. Rovnako správne zaujal stanovisko, že iba samotná skutočnosť, a to znížená mzda z dôvodu zmeny najnáročnejšej činnosti na nižšiu, bez ďalšieho, nezakladá nevhodnosť ponúkaného štátnozamestnaneckého miesta. Ak teda žalobkyňa tvrdí, že jej malo byť ponúknuté iné vhodné štátnozamestnanecké miesto v celom služobnom úrade Ministerstva vnútra, odvolací súd má za to, že bolo jej ponúknuté štátnozamestnanecké miesto, ktoré odmietla. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ponuková povinnosť je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede. Ide o povinnosť zamestnávateľa urobiť zamestnancovi ponuku smerujúcu k uzavretiu dohody o prevedení na inú prácu. Inou vhodnou prácou sa rozumie práca zodpovedajúca zdravotnému stavu, schopnostiam a pokiaľ možno aj kvalifikácii zamestnanca. Jedná sa teda o prácu, ktorú je zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav, schopnosti a kvalifikáciu spôsobilý vykonávať (viď rozsudok NS SR z 31.08.2010, sp. zn. 4Cdo/222/2009).

24. Odvolací súd súhlasí s názorom odvolateľky, že štátny úrad v určitom čase nemôže z dôvodu nadbytočnosti dať niektorým zamestnancom výpoveď a v tom istom čase obsadiť pracovné pozície novými zamestnancami, pritom na uvedené pracovné pozície by mohli byť zaradení prepustení zamestnanci pre nadbytočnosť. V konaní však nebolo preukázané, aby v čase výpovede danej žalovaným žalobkyni žalovaný obsadzoval iné štátnozamestnanecké miesta, ktoré by boli vhodné aj pre žalobkyňu.

25. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strán sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatnením nárokov a ochranou proti takémuto uplatneniu (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 03.07.2003, sp. zn. IV. ÚS/115/03).

26. K základným právam strán sporu obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je nutné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. vo veci G.R. proti Š, rozsudok z 21.10.1999, týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96), judikatúry Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. I. ÚS/226/03 z 12.05.2004, sp. zn. III. ÚS/36/2010 zo 04.05.2010) nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola v odôvodnení rozhodnutia daná odpoveď. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (viď uznesenia Najvyššieho súdu SR z 12.05.2011, sp. zn. 8Sžo/122/2010 a z 15.07.2010, sp. zn. 5Cdo/106/2010).

27. Odvolací súd uvádza, že právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/50/04).

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a postupom podľa § 391 ods. 1 vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa návrhom žalobkyne na doplnenie dokazovania (napr. aj výsluchom svedka G., ako aj ďalšími jej odvolacími námietkami, náležite ich zhodnotiť, a to aj v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie). Úlohou súdu prvej inštancie bude náležite sa zaoberať postupmi, na ktoré poukazovala žalobkyňa a ktoré považovala za rozporné s § 4 ods. 4 a 5 zákona č. 400/2009 Z.z. Tiež bude jeho úlohou riadne zaujať stanovisko k tvrdeniu žalobkyne, že jej štátnozamestnanecké miesto bolo vyňaté z evidenčného stavu zamestnancov v rozpore s § 60 ods. 1 citovaného zákona. Tiež musí sa zaoberať tvrdením žalobkyne, že štátnozamestnanecké miesto G. nemohlo byť miestom jej zaradenia, tiež jej miestom zrušenia a miestom novo ponúkaným. Zo spisu vyplýva, že žalovaný namietal, že žalobkyňa mu neoznámila, že trvá na zamestnaní u žalovaného, čím sa súd prvej inštancie tiež nezaoberal. Úlohou súdu prvej inštancie bude svoje nové rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby z neho bolo možné zistiť jeho myšlienkové pochody a úvahy pre rozhodnutie. V novom rozhodnutí rozhodne aj o všetkých trovách konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.